

Lp Eesti kultuuriminister pr **Heidy Purga**

Lp EOK president pr **Kersti Kaljulaid**

Lp Spordikoolituse ja -Teabe SA nõukogu esimees hr **Margus Klaan**

Lp Spordikoolituse ja -Teabe SA juhatuse esimees hr **Jarko Koort**

Eesti Spordiajaloo Seltsi

PÖÖRDUMINE

Meie eelmine pöördumine ei toonud kahjuks soovitud tulemust ja oleme sunnitud tungivalt paluma spordikoolituse ja -teabe sihtasutuse nõukogul vaadata üle oma raamatuaastasse lausa sobimatu otsus lõpetada 2025. aastast Eesti spordi aastaraamatute paber kandjal väljaandmine. Loodame oma õigustatud palvele tuge kultuuriministrilt ja EOK presidendilt, kellelt me kahjuks küll oma esimesele pöördumisele vastust ei saanud, mis aga jätab alles usu, et seisukoht on toetav.

Spordikoolituse ja -teabe sihtasutuse juhatuse liige Jarko Koort alustas oma vastust meie esimesele samasisulisel pöördumisele lausega: „Aprillis 2025 toimunud küsitluses hindasid spordiorganisatsioonide esindajad aastaraamatut kõrgelt ning rõhutasid selle traditsioonilist ja kultuuriloolist väärtust”. Jätkates tänas ta Eesti Spordiajaloo Seltsi järjepideva töö eest spordipärandi hoidmisel ja lubas oma vastuse lõplausega seltsi probleemi lahendamisel kaasata: „Hindame Eesti Spordiajaloo Seltsi valmisolekut kaasa mõelda ja oleme valmis teiega koostööd tegema, et uus formaat kujundada teie soove arvestades. Kinnitame, et üleminek uuele formaadile toimub meie ühise eesmärgi nimel – hoida ning arendada Eesti spordikultuuri tulevaste põlvkondade jaoks.”

Need seisukohad lisavad meile indu paluda olümpiakomitee alluvuses olevat sihtasutust, samuti kultuuriministeeriumi seista Eesti spordi aastaraamatu ja eriti selle raamatu- ehk pabervariandi edasikestmise eest. Nagu sihtasutuse juht, on ka spordiajaloo selts valmis spordipärandi maksimaalseks säilitamiseks koostööd tegema, kuid mitte sihtasutuse nõukogu otsust lihtsalt teatavaks võtma. Me ei saa olla nõus, et veebivariant asendab raamatut, digivariant võib küll mahutada rohkem ja annab võimaluse hiljem statistikas vigu korrigeerida, aga saab sellega olla pärisraamatule vaid lisaks ja toeks. Ei vasta alati tõele seegi, et veebis on aastaraamatut parem kasutada, kindlasti on paljudel spordiajalooost tõsiselt huvitujatel uurimiseks selgelt lihtsam haarata riulist eri aastate statistikakogumikud, nendega töötada ja neis sisalduvat võrrelda. Ja mis päris kindel – pabervariant säilib raamatukogudes ja uurijate-huviliste riiulites igavesti vastupidiselt järjest padrikumaks ja raskesti läbitavamaks muutuvale digidžunglile, millega võib praegusel küberkiusu ajal juhtuda mida iganes. Ühel hetkel seal digiaastaraamatut äkki enam ei olegi...

Eesti spordi aastaraamatute paberkandjatel säilitamise traditsioon on üle saja aasta vana osa Eesti kultuuripärandist. ja selle katkestamine paistab kultuurivaenuliku sammuna. Pealegi võime olla uhked, et meie spordistatistika kogumikud on siiani selgelt sisukamad ja andmemahukamad kui naaberriikide ajaloo huviliste riiuleid kaunistavad spordi aastaraamatud ning ka seepärastki peame lühinägelikuks sihtasutuse nõukogu sisuliselt tõsiste argumentideta otsust see traditsioon katkestada.

Seega veelkord palume nõukogul oma otsus siiski ümber vaadata. Aastaraamat kui statistikakogumik ei pea tingimata olema eksklusiiivne pildiraamat, ka tiraaž võib piirduda kas või ainult 250-300 eksemplariga, aga see peaks siiski meist tulevastele põlvedele jääma.

Eesti Spordiajaloo Seltsi juhatuse nimel
lugupidamisega esimees Enn Mainla